

og EU har lagt op til, ja, så tegner der sig jo et billede af, at det forlig, som Europa-Kommissionen og USA var tæt på at opnå i Seattle, er det, der bliver resultatet næste gang. Men jeg tror ikke, ulandene vil acceptere det.

Derfor burde Danmark i stedet for at overdrage sine beføjelser til Europa-Kommissionen og sætte sig selv ud af spillet, sådan som flertallet her i Folketinget er på vej til, basere sin politik på en alliance med de mange mindre og meget lidt udviklede lande, som har så vitale behov for vores støtte, men som ikke får den, fordi vi pantsætter al vores indflydelse hos Europa-Kommissionen. Derfor skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer hermed regeringen til i forbindelse med WTO's ministerkonference i Qatar at arbejde for,

- at der ikke optages forhandlinger i WTO om nye emner såsom investeringer, konkurrencepolitik og offentlige indkøb,
- at de multilaterale miljøaftaler får forrang for WTO-reglerne,
- at GATS-aftalen fastholdes som en »bottom-up« aftale, og at forpligtelser til liberaliseringer bliver ikke-bindende,
- at der i WTO alene fastsættes minimumstandarder på fødevarerområdet,
- at forslag fra gruppen af afrikanske lande om patent på liv samt om patent på medicin imødekommes,
- at de mindst udviklede lande ikke skal implementere TRIPS- og TRIMS-aftalen, før en genforhandling har fundet sted,
- at udviklingslandene og fødevarerimporterende lande ydes erstatning for tab i forbindelse med Uruguayrunden, og
- at der gennemføres løbende vurderinger af WTO-aftalernes indvirkning på miljøet og indvirkning på rigdommens fordeling og sociale rettigheder.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 98).

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg er ikke gået herop for at gennemgå Enhedslistens forslag, men kun tage fat i ét eneste punkt, som jeg også har hørt tidligere nogle gange i dag.

Når hr. Keld Albrechtsen appellerer til, at Danmark fritsvævende og på egen hånd skal tage fat i nogle af de fattigste, de mindst styrkefulde afrikanske lande og gå i gang med forhandlinger og dermed forsøge at løse nogle af de opgaver, vi står over for i sådan en debat som den her, så opfatter jeg det som en rent nedladende holdning i forhold til at få flyttet noget i en alvorlig sag. Det er fattige mennesker, der kræver og har brug for handel, overførsel af økonomi, teknik og ressourcer. Dette sker i et parlament i et land, som efter mange måleforhold fylder promiller i forhold til resten af verden, når vi med gode argumenter og et godt eksempel kunne nå ret meget længere i fællesskab, og det undrer mig.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil bare lige svare på hr. Keld Albrechtsens beskrivelse af mit udsagn som værende troskyldigt: Jeg vil blot fastholde, at de, der har glæde af et eventuelt sammenbrud i WTO-forhandlingerne, de, der har glæde af et eventuelt sammenbrud, er de store firmaer, især transnationale, verdensomspændende firmaer. De bryder sig ikke om reguleringer, de bryder sig ikke om restriktioner, og de vil have glæde af et sammenbrud af forhandlingerne.

Endvidere vil de store lande have glæde af et sammenbrud, de klarer sig nok, de skal nok kunne sætte deres egne betingelser; de små lande vil blive tabere, de fattige lande vil blive tabere. Derfor er det vigtigt, at forhandlingerne fører til et godt resultat, især med hensyn til de små lande og ulandenes betingelser.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, jeg sagde, at fru Elisabeth Arnolds indlæg var naivt og troskyldigt, det var nok mere naivt end troskyldigt, skal jeg så korrigere.

Vi har en dyb uenighed her, for hvis man f.eks. tager de udkast, der har været udarbejdet til en investeringsaftale, så vil fru Elisabeth Arnold vel ikke bestride, at det er ét langt katalog af rettigheder for selskaberne, ikke for regeringerne og parlamenterne og befolkningerne og